

ՀԻՆ ՅՈՒՇԵՐ

ՆԱՄԱԿԱՆԻ Կ ՊԱԼԵՈՅ Տ. ԶԱԷԼՆ ՊԵՏՐՈՍԻ

«Աին»-ի այս բիւլեն սկսեալ, երասարակութեան կու ստն Կ. Պոյոյն նախկին Պատրիարք-Յեռն Զաւէն Արեւազ. Յեր-Սոյիայեանի նամակները՝ ուղղուած Ղեւոնդ Սպ. Գուրեանի, (հեռագային նահասակ Առաջնորդ Ամբրիկահայոց), որ այդ առն կը գտնուէր Պուլկարիա: Գրուած են ամենի հազարամեակներու մեր պամաւրիսան ամենէն դառն ու ճգնաժամային օրերուն: Մտանքիկ տողերով հսն կ'արտայայուէր այրող վիշտը իր եօսին տնկիւտումին դիմաց տոյրող՝ բայց կացութեան դարձան մը գտնուլ կարգուրեմէն գրկուած բարի Հովուապետի տախի: Չեռագիրը կը մնար Ս. Արտոնյա Գիւսանաան բրթածրարներուն մէջ՝ անհայ: Սոյն գրութիւնը երազաա բնագրէն ընդօրինակած է Նազարէր Պ. Զախատեան:

ԽՄԲ.

ՊԱՅՐԻՆՈՐԵԱՐԱՆ ՀԱՅՈՅ

Կոստանդնուպոլիս, 25 Մայիս/7 Յունիս, 1915

Համար ...

Գերազատիւ

Տ. Ղևոնդ Ս. Նպիսկ. Գուրեան

ի Ֆիլիպպէ

Թուրքիոյ Հայութիւնը դարերէ ի վեր շտեմնուած տաղնայ մը կ'անցընէ այժմ. Համիտական շրջանին ստուեր բերող շրջանի մը մէջ կը գտնուէինք, բունտարկու-թիւնք, կողոպուտք, գիւղերու աւերում, սպանութիւնք՝ հայաբնակ բոլոր գաւառ-ներու մէջ, և ընդհանուր կոտորածներու փոխարէն ընդհանուր տարագրումներ: Անշուշտ փոքր ի շատէ իմացած էք ցարդ մեր ժողովրդեան գլխուն եկածները, այս պատճառու կ'ուզեմ օգտուիլ մեր գիրքէն, թերևս դարձան մը կարելի ըլլայ տա-նիլ այս դարհուրելի կացութեան: Վեհ. կաթողիկոսին չեմ ուզեր ուղղակի բան մը գրել, զի մի՛ գուցէ գրութիւնս Ռուս կառավարութեան ձեռք անցնելով՝ հրատա-րակութեան տրուի և անով մեր ժողովուրդին վիճակը աւելի դաւանանայ: Այս պատճառու այսուհետեւ երբեմն Ձեզի պիտի գրեմ, որպէսզի դուք ալ իրբև սնոյց ալբիւրեք քաղուած հաղորդէք Նորին Ս. Օծութեան կաթողիկոսին և անոր օժանդա-կութիւն ընայցէք:

Ապրիլի ոկիւրը Վանայ դէպքը տեղի ունեցաւ, որ առիթ տուաւ կառավա-րութեան քաղաքին հայ թաղերը ումրակոծելով 300 տունի չափ մոխիր դարձնելու և 5-600 մարդ սպանուելու: Գիշ յետոյ տեղի ունեցաւ այդ քաղաքին առուական գրա-ւումը և Հայոց ձեռքով տեղուոյն իսլամներէն սմանց կոտորումը: Այս դէպքերուն մանրամասնութիւնը ծանօթ չէ մեզի, սակայն Ապրիլ 10էն ետքը կառավարու-թեան քաղաքականութեան փոփոխումն և Հայոց հանդէպ ի գործ դրուած խստու-թեանց պատճառը Վանայ մէջ Հայոց տղապիսի ընթացք ունենալն է պատասխան-ուեցաւ մեզի նախարարներէն: Այդ 'թուականին' Կեդրոնէն տրուած հրամանի մը վրայ թուրքիոյ տմէն կողմը խուզարկուեցան բազմաթիւ Հայոց տուներ, չխնայե-լով նոյնիսկ առաջնորդարան, հկեղեցի և վարժարան, հազարաւոր աններ ձերբա-կալուեցան, զէնք, փաստկար գիրք, պատկի ևն. ունեւնալուն պատճառու Ասկէ գատ, առանց որոշ յանցանքի, գրեթէ՛ յամէն քաղաքէ և գիւղէ իսլամարնակ վայրեր արտորուեցան հազարաւոր երեւելի հայեր, եկեղեցականներ, մտաւարականներ, հա-

բուստներ և կուտակցականներ կամ անոնց հետ շփում ունեցող անհատներ: Պոլիսէն 250 էն աւելի անձեր աքսորուեցան Չանդրի (Բասթէժոնի նահանգ) և Այաշ (Գաղա-տիա), բայց գաւառներուն աքսորականները աւելի շատ են թուով, Պոլսոյ հետ բաղադրուով: Ասիկա որոշ ծրարքի մը արդիւնքն է, Հայութիւնը նախ գինաթափ ընել և գլխաւորները աքսորելով ահաբեկել, սպա ազգը մտրոջովին փնջանել: 20-45 տարեկանները արդէն գէնքի տակ են, միւսները այս կերպով չէղոքացնելէ յետոյ, մնացած կիներուն ու փոքրիկներուն գլխուն եղերերդուծիւն մը խաղալ: Այս եղերերդուծիւնը կամ դժոխային ծրարքը հետեւեալն է. Հայկական խնդիրը միանգամ ընդմիշտ վերջացնելու համար, հայաբնակ վեց նահանգներուն հայութիւնը մեծ ժառամք գէպի հարու փոխադրել, Միջագետքի այն մասը, որ կը գտնուի Հասլէպի և Մուսուլի միջև, և ուր կը բնակին այժմ Արաբ և Գիւրք աշիրաթները Այս ծրարքը գործադրելու պայտօն ունեցող յօնձնատնոյվը արդէն ընտրուած ու ճամբայ ելած է և կը կարծենք թէ եթէ ժողովուրդին տեղափոխումը չէ սկսած տակաւին, շատ քիչ օրէն պիտի սկսի, թէև կը կարծենք թէ վանայ ոչ-գրաւեալ տեղերուն և Բաղէշի Հայ բնակչութիւնը սկսած են արդէն ճամբայ հանել: Այլևս երեւակայեցէք թէ Ինչ պիտի ըլլայ անոնց վիճակը, քանի որ ոչ միայն իրենց կալուածները պիտի ձգեն, այլև իրենց ցանքերն ու բուրք գոյքերը: Անշուշտ քանի մը ամսուան մէջ պիտի կտորուտին անօթութեան և անընտել կլիմայի երեսէն: Օրինակը մեր աչքին առջևն է արդէն. Չէյթուսի և չըվկայից Հայութիւնը, ինչպէս անշուշտ իմացած էք, այժմ մտրոջովին տեղափոխուած է, մէկ մասը Հասլէպէն անդին Չօր գաւառը իսկ միւսը (իբր 1000 ընտանիք) Գոնիայի Սուլթանիէ գիւղաքաղաքը, ուր կը մնան այսօր մերկ, անօթի և անպատասպար: Տեղը ճախճախաւ ըլլալով, համաճարակ հիւանդութիւնք արդէն սկսած են արդէն կտորոտներ ընել անոնց մէջ: Ասոնց հետ յարաբերութեան մտնելու կամ անոնց օգնութիւն հասցնելու համար մեր ըրած բուրք դիմումները անլսելի մնացին ցարդ: Իսկ անոնց դիւղերն ու կալուածները արդէն սկսած են յանձնուիլ իսլամներու՝ յատուկ յանձնատնոյվի մը ձեռամբ:

Խորհեցէք թէ այս հայաջինջ քաղաքականութիւնը որչափ ծանր պիտի կռէ մեզի և որքան պիտի վտանգէ մեր ազգին գոյութիւնը. ուստի ջանացէք փութով հարկ եղած տեղերը դիմել և առաջին առնելու միջոցները հայթայթել: Վեհ. կաթողիկոսին և Ամերիկայի առաջնորդին գրեցէք: Մեր բուրք միջոցները սպառած են, մեր դիմումները անլսելի կը մնան, իսկ մայրաքաղաքին մէջ գտնուող դեպարտմենտին միայն Ամերիկեան և Պուլիարական դեպարտմենտերն են որ մեզմով կը զբաղին և մեր դառն կացութիւնը մեղմացնելու կ'աշխատին: Ասոնց ջանքերը ո՛րչափ ալ երախտագիտութեան արժանի են, սակայն, կարծես չեն բաւեր վտանգը հեռացնելու, ցորչափ Թուրք կառավարութիւնը վարողներուն վրայ ճնշիչ միջոց մը չգործադրուի: Հոս գտնուող միւս դեպարտմենտէն Գերմանականն ու Աւստրիականը իրենց ամենազօրութեամբ բուրքովին անտարբեր են մեր ցաւերուն:

Այս նամակը գաղանի միջոցով մը կը ղրկեմ Ձեզի, Ձեր նամակներէն մէկուն մէջ միայն Ձեզի հասած ըլլալը սկնարկեցէք:

Յղբայրական սղջունիւ.
 Գատրիարք Հայոց Թուրքիոյ
 ԶԱԻԷՆ ԱՐՔԵՊԱ. ՏԷՌ ԵՂԻԱՅԵԱՆ

ՊԱՏԵՐԱՐԻԱՐԱՐԱՆ ԷԱՅՈՑ

ԿՈՍՏԱՆՊՆՈՒՊՈԼԻՍ

Constantinople, le 20 Յունիս/13 Յուլիս, 1915

**PATRIARCAT ARMENIEN
CONSTANTINOPLE**

№ _____

Գերապատիւ

Տ. Ղեոնդ Եպիսկ. Գուրեան

Ֆիլիպպէ

Մայիս 25էն ի վեր, դէպքերը գահավիժօրէն իրար յաջորդեցին և ազգին վիճակը իր գառնադայն և թշուառագոյն աստիճանին հասաւ: Մինչ այն օրը միայն կիլիկիոյ քանի մը քաղաքներու և գիւղերու ժողովրդեան բռնի տարագրումը գիտէինք, իսկ Կարնոյ մասին շշուկներ միայն հասած էին մեզի: այսօր ստուգապէս պիտենք թէ կիլիկիոյ բոլոր քաղաքներու և գիւղերու Հայ ժողովուրդը ամբողջովին արդէն տեղահան եղած է և Հալէպի հարաւային անապատները քշուած, Կարնոյ ժողովուրդը Մայիս 1էն ի վեր և ապա ամբողջ նոսնացը, և հեռզնեւէ ճամբոյ հանուած են Սոմաոնէն ու Կեսարիայէն սկսեալ մինչև Տիգրանակերտ և Եդեսիա, մէջն ըլլալով Տրապիզոնի, Սերաստիոյ, Խարբերդի, Բազլէի, Վանայ և Տիգրանակերտի ամբողջ Հայութիւնը, մեծէն մինչև պզտիկ, առանք մէկ մարդ իսկ թողու, և քշուած դէպի Միջագետաց անապատները, Հալէպի հարաւային կողմերէն մինչև Մուսուլ և Պողոտա: «Հայաստան առանց Հայութե», այս է Օսմ. կառավարութեան ծրագիրը: Եւ արդէն սկսուած է Հայոց հողերուն և տուններուն մէջ իսլամներ բնակեցնել: Հարկ չկայ ըսելու որ տարագրուողները գրեթէ ոչ մէկ բան կրնան առնել իրենց հետ, կառավարութեան կողմէ թոյլ չտրուելուն պատճառաւ, և արդէն փոխադրութեան միջոց ալ չէ մնացնր այդ գաւառներու մէջ, քանի որ զինուորական իշխանութիւնը ամբողջովին գրուած է գոննք: Հայ գաղթականները պարտաւոր են մէկէն երկու ամիս և ուելի հետիոտն ճամբորդել, հասնելու համար անապատի այն անկիւնը, որ սորոշուած է անոնց գերհզման ըլլալու: Արդէն լուրեր կը հասնին թէ ճամբուն երկայնքը և Եփրատի ջուրերը լեցուն են դիակներով այն թշուառ գաղթականներուն, որոնց մնացորդներն ալ անապատներու մէջ հեռզնեւէ մեռնելու դատապարտուած են, ո՛չ բնակարան, ո՛չ աշխատութեան միջոց և ո՛չ ապրուստ նեննալուստ պատճառաւ: Հայութիւնը ամբողջովին բնաջինջ ընելու ծրագիր մըն է այն: Պէտք է գիտնալ թէ 20-45 տարեկանները զէնքի տակ առնուելէ յետոյ, 15-20 և 45-60 տարեկան տարուներն ալ զինուորական պէտքերու փոխադրութեան համար վար գրուած են: Պեճկ տուղաներն զանազան տեղեր աքսորուած կամ այլևայլ պատճառներով բանտարկուած են, հետեւաբար Հայ գաղթականները կը ճամբորդեն միայն, ծեփ, կին և մտուռկ ունենալով: և այնպիսի տեղերէ պիտի անցնին, ուր խաղաղութեան ժամանակ անգամ առանց կողոպտուելու կամ սպաննուելու կարելի չէր անցնիլ: Թուրք չէթէներն և այլ աւազակները, ու նոյնիսկ ժանտարներն ու կառավարութեան պաշտօնականները գոննք կողոպտելու, կիներն ու աղջիկները բռնաբարելու և առեւտրելու համար ազատօրէն կը գործեն: Զանազան տեղերէ իսլամացումներու լուրեր ալ կը հասնին մեզի: Կ'երեւի թէ ժողովուրդը իր կեանքը փրկելու տարբեր միջոց չունի:

Պատերազմական ստեանները անխնայ կը գործեն ամենուրեք: Պոլսոյ մէջ 20 Հնչակեաններու կախապան հանուելիք իմացաք անշուշտ լրագիրներէն: Առոնց համար տրուած վճիռը Տէրութեան ոչ մէկ օրէնքին կը համաձայնէր: Դոյն օրը Կեսարիոյ մէջ ալ 12 հոգի կախապան հանուած են «Պուրթէշի մէջ Հնչակեան և Գաշնակեան կուսակցութեանց ըրած գաղանի ժողովին հրահանգներուն հնազանդած ըլլալուն»

համարն: Կախստողներէն զատ 32 հոգի եւ 10-15 տարուան թիսպարտութեան դատապարտուած են, մեծ մասամբ ոչ-կուսակցական պարկեշտ վաճառականներ: Կիւիկիոյ կողմերն ալ 12 հոգի կախսուած են: Դատապարտութիւնները ամէնօրեայ են, զէնք, գիրք, պատկեր եւլն. քանի մը տարուան բանտարկութեան բաւականաչափ փոստ կը համարուին: Ծեծի տակ սպաննութիւնները շատ են, Տիգրանակերտ՝ 13 հոգի, Կեսարիա՝ 6 եւլն., իսկ կան որ ե ոչ իսկ պատերազմական տառաններուն կը յանձնուին, ճամբան սպաննուելով: Այսպէս Ետպին Գարահիսարէն Սերաստիա փոխադրուող 13 հոգի, Սաւ Եէ՛րքէն Սերաստիա փոխադրուող Գիրք գիրքի քանանն իր հինգ ընկերներով, նոյնիսկ ձեռքերին կապուած վիճակի մէջ են: Ալ չեմ յիշեր ուրիշ տանջանքներ, որոնք ի դարձ դրուած են ամենուրեք զէնք եւ կուսակցական փնտառելու համար: Այ մէկ տուն մնացած է առանց խուզարկութեան, ոչ առաջնորդարան, ոչ եկեղեցի ե ոչ վարժարան. հարիւրաւոր կիներ, աղջիկներ ե մանուկներ անգամ բանտերու մէջ կը հեծնն այսօր: Եկեղեցիներ ու վանքի կողոպտուած, քանդուած ե սրբապղծուած են: Առաջնորդներուն անգամ չի խնայուիր, Պրուսայի առաջնորդ՝ Պարզ ե Վրդ. Դանիէլեան, Տրապիզոնի առաջնորդ՝ Գէորգ Վրդ. Թուրան, Կեսարիոյ առաջնորդ՝ Խոսրով Եպս. Պէրիկեան, Ետպին Գարահիսարի՝ Վաղինակ Վրդ. Թորիկեան, Չարսանճագի՝ Գէորգ Վրդ. Նալպանեան են. բանտարկուած ե պատերազմական տառաններու յանձնուած են: Տիգրանակերտի Տեղապահ Մկրտիչ Վրդ. բունտի մէջ ձեծի տակ հոգին աւանդած է, միւս առաջնորդներն եւս լուր չկայ, հաւանաբար մեծագոյն մասը բանտարկուած է: Ամբողջ Հայութիւնը թուրքիոյ մէջ այժմ բերդարգել եղած է, թղթակցութիւն ե հեռագրական կաղորդակցութիւն բոլորովին դադրած է:

Վանայ ե Բաղէշի շրջակայ Հայ գիւղերը ջարդուած ե կողոպտուած են. Ետպին Գարահիսար ամսոյս սկիզբը անխնայօրէն ջարդուած է, հազիւ քանի մը մանուկ մնացած է, կ'ըսուի. զժբաղդարար մանրամասնութիւնք շատ ուշ կամ զժուար կը հասնին մեզի:

Կը տեսնէք թէ Թուրքիոյ Հայութիւնը իր կեանքին վերջին օրերը կ'ուարի, մահը ուշացնելու սրեւէ միջոց չէ մնացած մեզի, արտասահմանի Հայութիւնն ալ իթէ անկարող ըլլայ շէղօք պատութեանց գութը շարժելու, քանի մը ամիսէն յետոյ մէկ ուկէս միլիոն Հայութիւնէն շատ քիչ բան պիտի մնայ, փնացուցմբ անխուսափելի է Կ:

Նահատակ Թրքահայութեան վշտակիր Պատրիարքը
 ԶԱԻԷՆ ԱՐԲԵՊՍ. ՏԷՐ ԵՂԱՅԵԱՆ

